

דב רוזנבלט (ברה"ה) ז"ל

סבא ברה"ה

הסבתא בלהה ודודה סוניה מספרות:
נולד בברזיל ב- 5 לספטמבר 1931 (דב רוזנבלט (ברה"ה)
במדינת סאן פאולו בעיירה קטנה בשם "בטטיס",
להוריו, מיכאל (מיגל) ואידה רוזנבלט ז"ל.
הוא היה הבן הבכור מבין 3 : סוניה, הקטנה ממנו בשנתיים
ואניטה צעירה ממנו ב- 5 שנים.
בעיירה בטטיס היו מעט מאד יהודים, ברה"ה וסוניה הלכו
לבית ספר יסודי נוצרי וזאת הייתה הסיבה העיקרית שבגללה
עברו ההורים, בשלב מאוחר יותר, לעיר הבירה של מדינת
סאן פאולו, "סאן פאולו", כי הם פחדו שהילדים יהיו מושפעים
יותר מדי מהסביבה הנוצרית ופחדו מהתופעה שנקראת התבוללות.

אביו היה סוחר והייתה לו חנות לבגדים ולסדקית שהייתה
לכן הם היו במצב כלכלי טוב מאד, מאד מצליחה .
אמו הייתה עקרת בית ועשתה
הרבה מלאכות, חברותית ומקובלת בין השכנים הגויים,
תכונה שהיא שמרה עד סוף ימיה .
המשפחה עברה ל"סאן פאולו" ושם התחילו הילדים ללכת
לבית ספר גדול, שבו היו הרבה יהודים.
מיכאל פתח חנות של ארנקי עור בשותפות עם מכר שלו
וגם הצליחו מבחינה כלכלית,
סבתא לא עבדה בכלל ולא הייתה מעורה בעסקיו.

ברה"ה הצטיין בלימודים, למד כינור, אהב מאד מוסיקה קלאסית
ויותר מאוחר גם נתן שיעורי עזר במתמטיקה .

המשפחה הייתה במצב כלכלי וחברתי טוב, עד שיום אחד חרב עולמם ,
חלה ונפטר 5 ימים לאחר שחגגו לו יום הולדת 40 , כשאבי המשפחה, מיכאל .

על ברה"ה עברה תקופה מאד קשה, כמו על כל המשפחה, הם היו בקשיים כלכליים
ולמרות שהייתה להם בסאן פאולו משפחה גדולה שעזרה קצת בהתחלה, לבסוף, הם נאלצו להסתדר לבד .
לאחר מכן סבתא התחתנה עם בנימין קוגן, שהיה חבר טוב של סבא
מיכאל והיה מחזר שלה מהעבר, הם נישאו בהמלצתו החמה של ברה"ה .
בנימין היה אבא ובעל נפלא, איש טוב, אך בעסקים אף פעם לא הצליח והמצוקה הכלכלית
נמשכה, המצוקה הייתה כל כך קשה עד שסבתא הצטרפה לצאת לעבוד ,
לראשונה בחייה. גם ברה"ה וסוניה נאלצו לעבוד .

ברה"ה היה מאד מוכשר כבר בהיותו ילד והוא כתב ביקורות על קונצרטים לעיתון ,
לפרנסתו, עורכי העיתון לא ידעו שמדובר בילד ופרסמו את כתבותיו .

בתקופה מאוחרת יותר, השתתף ברה"ה בקורס קצינים מטעם הצבא הברזילאי
וסיימו בהצטיינות וקיבל את "חרב הכסף" – דבר נדיר לגבי יהודים בתקופה זו .
כשסיים את לימודיו, רצה ללכת ללמוד רפואה, הוא כבר התקבל לבית ספר לרפואה ,
אך מכיוון שבתקופה זו כבר היה בתנועה ורצה לעלות לארץ ישראל, נאלץ לוותר
על לימודים אלו, כדי לעבור הכשרה ולעלות לארץ ישראל .

בתנועה הציונית הוא פוגש את סבתא בלהה, הם התאהבו והתחתנו בברזיל

ואז עלו לארץ עם הגרעין של התנועה. ביולי 1953 הגיעו בלהה וברהל'ה לארץ, לאחר העלייה הקשה, הם התמקמו בקיבוץ ברור חייל ושם נולדו שלושת הילדים: איתן הבכור נולד ב-1954, לאחר כ-3 שנים נולד יורם בשנת 1957 ולאחר כ-ארבע שנים ב-1961 נולד יוחאי.

בשנתיים הראשונות עבד ברהל'ה כשרברב והיה פעיל בענייני תרבות בשנת 1955 החל לעבוד בשדה וכאן נתגלתה אהבתו הגדולה – הקרקע והצמח, ושם, בשדה, בלה את רוב יומו, כשמדי פעם מצטרפים אליו הילדים. בשנת 1962 יצא ללימודים בקורס הגבוה לחקלאות ברחובות, כשחזר כיהן כמזכיר ולאחר כשנה חזר לחקלאות, כמרכז ענף גידול הירקות "והגיע להישגים ניכרים, כמו כן עבד כאחראי למחקר ופיתוח במחלקה החקלאית של "דקו.

בשנת 1969 נהרג סבא ברהל'ה בתאונת דרכים ליד מושב נורית בדרך לבית שאן בשעה 12:20 בצהריים.

כולנו זוכרים אותו לטובה ואוהבים אותו עדיין ומתגעגעים אליו, המוות היה מאד קשה לנו, המשפחה והחברים בקיבוץ.